

Opis	Dobra praktyka #1
<p>Tytuł dobrej praktyki</p>	<p>Ekomuzeum jako innowacyjna alternatywa dla tradycyjnych form muzealnictwa</p> <p>(Projekt CRinMA)</p>
<p>WWW Strona organizacji, regionu lub projektu, jeśli jest dostępna</p>	<p>https://ecomuseu.org/</p> <p>https://www.interregeurope.eu/policylearning/good-practices/item/910/ecomuseu-de-barroso/</p> <p>http://www.ecomuseodeiterrazzamenti.it/</p> <p>https://www.interregeurope.eu/policylearning/good-practices/item/2118/ecomuseo-dei-terrazzamenti-e-della-vite-dry-stone/</p>
<p>EMAIL</p>	
<p>Streszczenie Jakiego problemu lub wyzwania dotyczy dobra praktyka? W jakim kontekście praktyka się powiodła? Jakie cele zostały osiągnięte? Jakie główne działania zostały przeprowadzone?</p>	<p>Ekomuzeum zwane także muzeum rozproszonym jest symbolem nowego (choć znanego od lat 70-tych XX w.) podejścia w muzeologii, uwzględniającego nie tylko wymiar historyczny i ochronny dziedzictwa, ale także aspekt społeczny i turystyczny. Ekomuzeum to rodzaj muzeum skupionego bardziej na obszarze, terenie niż obiekcie czy budynku, angażującego lokalną społeczność i łączące ochronę i promocję bardziej idei niż konkretnego zabytku. Istotą ekomuzeum jest silna integracja ze środowiskiem i społeczeństwem lokalnym, rozproszenie atrakcji w terenie i przestrzeni, oraz skupienie się na jednej przewodniej idei.</p> <p>Ekomuzea często prowadzone są oddolnie, angażują lokalną społeczność i tym samym integrują ją wokół dziedzictwa kulturowego na danym obszarze. Ciekawym rozwiązaniem jest także zaangażowanie w działalność ekomuzeów osób starszych, które z jednej strony mają okazję przekazać swoją wiedzę i doświadczenie odwiedzającym, z drugiej strony wykorzystywany jest ich potencjał i czas wolny, co korzystnie rzutuje na jakość ich życia. Jest to przykład nie tylko kulturowego, ale także społecznego i wręcz ekonomicznego aspektu idei ekomuzeum. Ekomuzeum wiąże także dziedzictwo kulturowe z przyrodniczym, potwierdzając silną, pierwotną więź kultury z naturą.</p>

	<p>Podsumowując można stwierdzić, że ekomuzeum to:</p> <ul style="list-style-type: none"> • muzeum rozproszone w przestrzeni lokalnej • muzeum idei, łączącej lokalną społeczność w wymiarze historycznym, kulturowym, przyrodniczym itp. • muzeum angażujące mieszkańców i sympatyków regionu. <p><i>Ekomuzeum Barroso to innowacyjny projekt, który łączy nowe technologie z dziedzictwem kulturowym.</i></p>
<p>Grupa docelowa/adresaci <i>Kim są główni interesariusze i beneficjenci dobrej praktyki?</i></p>	<p>Bezpośrednio: zarządzający obiektami dziedzictwa, władze lokalne (gmina, powiat), organizacje pozarządowe zajmujące się tematyką dziedzictwa. Pośrednio: turyści, mieszkańcy.</p>
<p>Źródła finansowania</p>	<p>Środki własne, programy regionalne, LEADER, INTERREG Przykłady: Projekt CRinMA (Interreg Europa) Projekt Culturecovery (Interreg Europa Środkowa)</p>

Opis	
<p>Najważniejsze osiągnięcia (rezultaty) <i>Co świadczy o sukcesie dobrej praktyki?</i></p>	<p>Podwaliny ekomuzeów w Europie Zachodniej pojawiły się w latach 60. XX wieku (Francja). Od lat 70. do dziś powstało na świecie około 300 ekomuzeów, z czego większość (około 200) w Europie. W Polsce działa ponad 20 ekomuzeów. Przykładem takiej jednostki w Małopolsce jest Ekomuzeum „Babia Góra”.</p>
<p>Rezultaty ilościowe (twarde) <i>(liczba zaangażowanych osób, liczba przeprowadzonych szkoleń/warsztatów, liczba zrealizowanych wydarzeń etc.)</i></p>	<p>Dobry przykład: Ekomuzeum w Gminie Montalegre / Portugalia (Ecomuseu de Barroso) W latach 2009 - 2011 ekomuzeum odwiedziło w głównej siedzibie 196 361 osób, natomiast w lokalnych siedzibach, rozproszonych na terenie gminy około 83 731 osób.</p>
<p>Rezultaty jakościowe (miękkie) <i>(efekty społeczne, gospodarcze lub środowiskowe projektu, zmiana sytuacji grupy docelowej w wyniku wdrożenia dobrej praktyki etc)</i></p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zaangażowanie lokalnej społeczności • Aktywizacja osób starszych • Zatrzymanie odpływu mieszkańców do większych ośrodków • Identyfikacja mieszkańców z zapomnianym dziedzictwem (kultura wiejska, przemysł wiejskie) • Wzrost atrakcyjności turystycznej
<p>Oddziaływanie na poziomie regionalnym, krajowym, międzynarodowym <i>(wpływ wdrożenia praktyki na szerszy krąg potencjalnych odbiorców)</i></p>	<p>Ekomuzeum zwiększa konkurencyjność regionu, stanowiąc dodatkową atrakcję i innowacyjny produkt turystyczny, chroni dziedzictwo w jego naturalnym położeniu, nie wymusza translokacji obiektów dziedzictwa, ale zachęca do jego ochrony in situ.</p>
<p>Okres realizacji <i>(data rozpoczęcia/zakończenia, liczba miesięcy)</i></p>	<p>Ekomuzea ewidencjonowane w ramach projektu CRinMA powstawały w pierwszym dziesięcioleciu XXI w.</p>

Opis	
<p>Innowacyjność <i>Co było innowacyjne? Jaką nową metodę i podejście zastosowano?</i></p>	<p>Ekomuzeum łączy w sobie zarówno podejście mające na celu ochronę dziedzictwa szczególnie in situ, z wymiarem społecznym i szerzej środowiskowym (ekologicznym i krajobrazowym). Podejście takie zgodne jest z zasadami zrównoważonego rozwoju.</p>
<p>Napotymane trudności <i>(wyciągnięte wnioski)</i></p>	<p>Przełamanie barier organizacyjnych oraz mentalnościowych.</p> <p>Szerzej o trudnościach w powoływaniu i funkcjonowaniu ekomuzeów w Hiszpanii, Francji i Włoszech – zobacz → Karta Współpracy „Ecomuseums and Community museums Forum. ICOM Milan, July 2016”</p>
<p>Potencjał transferowalności <i>Dlaczego praktykę można uznać za interesującą dla innych regionów? Czy są możliwości „przeniesienia” praktyki (lub niektórych jej aspektów) do nowych regionów?</i></p>	<p>Idea ekomuzeum może być wykorzystywana na szeroką skalę we wszystkich regionach, szczególnie w tych, których dziedzictwo kulturowe jest silnie powiązane z dziedzictwem naturalnym. Takim obszarem są tereny górskie, w których ekomuzea doskonale mogą chronić i promować rozproszone geograficznie elementy dziedzictwa.</p> <p>W Małopolsce jednym z pierwszych powstałych ekomuzeów jest Ekomuzeum Doliny Karpia w Zatorze → http://ekomuzeumdolinykarpia.pl/</p> <p>Z ideą ekomuzeów wiążą się także inicjatywy muzeów domowych oraz wsi tematycznych. Do dalszej lektury → A. Kadłuczka, <i>From Museion to Ecomuseum. Towards holistic Understanding of cultural heritage</i>, Architektura 7-A/2015, ss. 43-60.</p>